

**ACTA DE LA SESSIÓ PLENÀRIA EXTRAORDINÀRIA
DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA
DEL DIA 20 DE NOVEMBRE DE 2008
APROVACIÓ DEL PRESSUPOST**

A la ciutat de Barcelona, el dia 20 de novembre de 2008, a les 12 hores i 15 minuts, es va reunir al Saló de Sessions de la Diputació de Barcelona, en sessió plenària extraordinària de primera convocatòria, la Diputació de Barcelona, sota la presidència del seu president, Antoni Fogué Moya, amb l'assistència del vice-president primer, Bartomeu Muñoz Calvet, del vice-president segon, Màrius García Andrade, del vice-president tercer, Jaume Vives Sobrino, el vice-president cinquè, Lluís Recoder Miralles i de les diputades i diputats que s'esmenten a continuació: Xavier Amador Pitarch, Joan Amat Solé, Xavier Amor Martin, Montserrat Ballarín Espuña, Miquel Buch Moya, Manuel Bustos Garrido, Jesús María Canga Castaño, Jaume Ciurana Llevadot, Ferran Civil Arnabat, Jordi Cornet Serra, M. Angeles Esteller Ruedas, Ferran Falcó Isern, Josep Lluís Fernandez Burgui, Joaquim Ferrer Tamayo, Arnau Funes Romero, Xavier García Albiol, Joan Carles García Cañizares, Carme García Lores, Carme García Suárez, Montserrat Gatell Pérez, Dolores Gómez Fernández, José Manuel González Labrador, Anna Hernandez Bonancia, Jordi Labòria Martorell, Ezequiel Martínez Mulero, Josep Mayoral Antigas, Jordi Moltó Biarnés, Josep Monràs Galindo, Immaculada Moraleda Pérez, Manel Olivés Juanola, Teresa Padrós Casañas. Amparo Piqueras Manzano, Joan Puigdollers Fargas, Juan Carlos del Río Pin, Rafael Roig Milà, Teodoro Romero Hernández, Carles Ruiz Novella, Josep Salom Ges, Mario Sanz Sanz, Joan Sau Pagés, Jordi Serra Isern, Jordi Subirana Ortells i Francesc Torné Ventura.

Actuà de secretària, Petra Mahillo García, secretària general de la Corporació.

Hi assistir el Vicesecretari General, Ferran Torres Cobas, la interventora general, Teresa Raurich Montasell i el tresorer Josep Abella Albiñana.

Van excusar la seva assistència les diputades i els diputats següents: el vice-president quart Carles Martí Jufresa, Joan Antoni Barón Espinar i Xavier Florensa Cantons.

Oberta la sessió per la Presidència i constatada l'existència del quòrum necessari per a poder iniciar el Ple extraordinari, previst a l'article 46 de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, en la seva redacció donada per la Llei 11/1999 de 21 d'abril, el Sr. President anuncià que l'únic punt de l'ordre del dia correspon al dictamen que proposa aprovar inicialment els Pressupostos Generals de la Corporació per a l'any 2009.

1.- Dictamen de data 5 de novembre de 2008 que proposa aprovar els Pressupostos Generals de la Diputació i les seves Bases d'execució per a l'exercici de 2009.

El Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març (TRHL), complementària de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, desenvolupada quant al capítol I del títol VI, en matèria de pressupostos, pel RD 500/1990, de 20 d'abril, que reglamenta pressupostàriament el Text refós abans esmentat, determina a l'article 164 que les entitats locals elaboraran i aprovaran anualment un pressupost general, en el qual s'integraran el pressupost de la pròpia entitat, els dels organismes autònoms d'ella dependents, així com els estats de previsió de despeses i ingressos de les societats mercantils, el capital social de les quals pertanyi íntegrament a l'entitat local.

Del conjunt de les disposicions assenyalades que constitueixen el *marc legal* en matèria pressupostària de les corporacions locals, cal posar de manifest els particulars següents:

El pressupost general *ha estat format pel president* i està integrat pel pressupost de la pròpia Corporació, el dels organismes autònoms Institut del Teatre, Patronat d'Apòstes, Fundació Pública Casa de Caritat i Organisme de Gestió Tributària, i per les previsions de despeses i d'ingressos de l'entitat pública empresarial Xarxa Audiovisual Local (XAL), de conformitat amb allò previst a l'article 168 del TRHL.

L'òrgan competent per a l'aprovació del pressupost és el *Ple* de la Corporació, conforme determina l'article 33.2.c) de la Llei 7/1985.

El pressupost consolidat s'ajusta al *principi d'estabilitat* definit en els apartats 1 i 3 de l'article 19 de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària, en la seva redacció donada per la Llei 15/2006, de 26 de maig, d'acord amb allò que preveu l'article 4.1 del RD 1463/2007, de 2 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament, com es desprèn de l'informe de la Intervenció General, d'avaluació del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, que s'eleva al Ple, emès amb caràcter independent i que s'incorpora al previst a l'article 168.4 del TRHL, en compliment d'allò que disposa l'article 16.2 del Reglament de desplegament de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària en la seva aplicació a les entitats locals.

L'acord d'aprovació serà únic i haurà de detallar els pressupostos que s'integren en el pressupost general, no podent aprovar-se cap d'ells separatament.

Aprovat inicialment el pressupost general i d'acord amb l'article 169.1 del TRHL, *s'exposarà al públic*, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província, per un termini de quinze dies hàbils, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant del Ple.

El pressupost es considerarà *definitivament aprovat* si durant el citat termini no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les.

El pressupost general definitivament aprovat serà inserit al Butlletí Oficial de la Província i *resumit per capítols* de cadascun dels pressupostos que l'integrin.

Del pressupost general definitivament aprovat, es trametrà còpia a l'Administració de l'Estat i a la Comunitat Autònoma, *simultàniament* a la tramesa abans referida.

El pressupost *entrarà en vigor* en l'exercici corresponent, un cop publicat en la forma ja citada.

La còpia del pressupost haurà d'estar a disposició del públic, *a efectes informatius*, des de la seva aprovació definitiva fins a la finalització de l'exercici.

El pressupost general *contindrà*, per a cadascun dels pressupostos que en ell s'integren, els estats de despeses i d'ingressos, i inclourà així mateix les bases d'execució i s'afegiran els annexos i documentació prevista al TRHL.

Cadascun dels pressupostos que s'integren en el pressupost general haurà d'aprovar-se *sense dèficit inicial*.

L'*estructura* pressupostària és la que s'estableix a l'Ordre del Ministeri d'Hisenda de 20 de setembre de 1989, modificada per l'Ordre de 8 de setembre de 1999, i a les quals s'adapta el pressupost per programes.

Vistes les disposicions legals abans citades i tota vegada que el pressupost s'adapta en la seva estructura i contingut a la normativa legal vigent.

Vistos els punts 4.1.b) i 4.1.g) de la Refosa 1/2008, sobre delegació de competències i atribucions d'òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, dictada en execució del Decret de la Presidència de data 9 de maig de 2008, i publicada al BOPB número 122, de 21 de maig de 2008.

En conseqüència, atesos els motius exposats i la normativa aplicable, aquesta Presidència delegada eleva al Ple, previ l'informe de la Comissió Informativa i de Seguiment de l'Àrea d'Hisenda i Recursos Interns, l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- *Aprovar inicialment*, de conformitat amb allò que estableixen l'article 112 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, l'article 164 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març (TRHL), i d'altra normativa vigent, el *Pressupost General de la Diputació de Barcelona per a l'exercici de 2009*, que en termes consolidats apuja fins a set-cents dinou milions tres-cents noranta-un mil vuit-cents noranta euros (719.391.890,00 EUR), i en el qual s'integren els pressupostos que es detallen tot seguit:

	PRESSUPOST	EUR
A)	Corporació	674.000.000,00
B)	Organismes autònoms dependents de la Diputació que a continuació es relacionen:	
	Institut del Teatre	19.059.700,00
	Patronat d'Apostes	2.817.060,00
	Fundació Pública Casa de Caritat	6.000,00
	Organisme de Gestió Tributària	39.800.000,00
C)	Els estats de previsió de despeses i d'ingressos de l' entitat pública empresarial local "Xarxa Audiovisual Local" (XAL)	10.720.130,00

Segon.- *Aprovar inicialment l'estructura pressupostària de la Corporació, integrada per 71 centres gestors, per a un pressupost de sis-cents setanta-quatre milions d'euros (674.000.000,00 EUR), així com l'estructura pressupostària per programes, integrada per 78 programes que tenen efectes indicatius i no vinculants jurídicament.*

Tercer.- *Aprovar inicialment les bases d'execució del Pressupost General, les quals s'aplicaran al pressupost de la pròpia Corporació i als pressupostos de tots els organismes autònoms que en depenen.*

Quart.- *Aprovar de conformitat amb allò que disposen els articles 90 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i 126 del Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, les plantilles i les relacions de tots els llocs de treball degudament classificats reservats a funcionaris, personal laboral i eventual de la Corporació i dels seus organismes públics que figuren inclosos en els pressupostos respectius, a tenor del que estableix l'apartat 5è, de l'article 14 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, restant amortitzades totes aquelles places que no estan dotades pressupostàriament.*

Cinquè.- *Donar-se per assabentat de l'informe d'avaluació del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, emès per la Intervenció General amb caràcter independent i que s'incorpora al previst a l'article 168.4 del TRHL, en compliment d'allò que disposa l'article 16.2 del Reglament de desplegament de la Llei General d'Estabilitat Pressupostària en la seva aplicació a les entitats locals.*

Sisè.-*Exposar al públic* el Pressupost General, prèvia la inserció del corresponent anunci al Butlletí Oficial de la Província i la seva fixació al tauler d'edictes de la Corporació, pel termini de quinze dies, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant del Ple. El Pressupost es considerarà definitivament aprovat si durant el citat termini no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les.

La Presidència donà l'ús de la paraula al **President Delegat de l'Àrea d'Hisenda i Recursos Interns Sr. Roig** que començà la seva intervenció dient que per a l'elaboració del Pressupost ens vam trobar un escenari que va seguir diferents moments: des de l'elaboració al mes de juny, va anar canviant radicalment; passat l'estiu, vam haver de modificar les previsions pressupostàries que teníem en un principi i vam passar d'una situació moderadament expansiva a un primer moment de contenció per acabar fent un pressupost de reducció per ajustar-nos a la realitat econòmica en la que estem. Les estimacions optimistes o més optimistes en aquest cas, situen el creixement del PIB en un 0,3 % però els anàlisis més negatius es situen al voltant del mig punt negatiu i això doncs té un efecte important en els impostos que recapta l'Estat i de retruc, afecta els nostres interessos que estan molt lligats al que és la recaptació de l'Estat.

Hi ha una qüestió, també important, que afectarà o que afecta els nostres pressupostos, en aquest cas és la baixada de l'IPC (en els darrers mesos hem passat del 5,3% al 3,6% que estem actualment) i això, de continuar aquesta tendència, tindrà un efecte en aquest cas positiu, sobre el que és el Pressupost en el que fa referència a les despeses i en el que fa referència al Capítol I per les clàusules que tinguem en la revisió de salaris i també per al Capítol II amb les que puguem tenir en els contractes que estan subjectes a revisió de preus. Tot el que fa al voltant de la caiguda dels interessos que hi puguin haver, això pot servir per millorar les despeses que té dedicades aquesta Corporació per pagar els interessos del deute de la Corporació.

Tots aquests aspectes i l'alta volatilitat dels indicadors macroeconòmics han fet que la contenció de les despeses en el pressupost del 2009 serveixi no únicament per afrontar el proper any sinó perquè als propers exercicis puguem continuar prestant un nivell suficient de serveis als ajuntaments, tant en quantitat com en qualitat, mantenint una institució econòmicament sanejada. Per tirar endavant aquest pressupost, evidentment, ens vam marcar uns objectius.

Entre tots aquests senyals d'incertesa, el primer objectiu va ser que la Diputació no reduís els ingressos tant corrents com de capital que enviem als ajuntaments. Això significava el compromís de complir tots els preacords de Xarxa d'Inversions de l'actual mandat, que a la convocatòria de Xarxa-activitats com a mínim mantinguéssim el mateix import que aquest exercici. Manteniment de totes les consignacions que fan referència a programes de suport al finançament municipal (aquí estem parlant del Programa de Crèdit Local i del Programa de Crèdit de Caixa) com a instruments que ajudin a complementar aquestes inversions municipals i, sobretot, tenint en compte les dificultats que poden tenir alguns ajuntaments per accedir a noves línies de crèdit. També dintre d'aquest primer objectiu, la voluntat era incrementar les polítiques de Benestar Social, bàsicament i especialment aquelles que estan lligades als temes de la dependència i finalment incrementar les polítiques de Promoció de l'Ocupació.

Hi va haver un segon objectiu, que també vam anunciar en el seu moment i que està inclòs en el Pressupost, que era mantenir totes les aportacions econòmiques que hem fet i que tenim en el Consorcis que hi participem ara, si més no en els mateixos nivells que a l'actual exercici. Complir també tots els compromisos que tenim amb diferents entitats i corporacions, en aquest cas, el compromís que tenim amb la Generalitat de Catalunya, que és bàsicament o el més important és la nostra aportació al PUOS, però també els convenis que puguem tenir amb les universitats catalanes.

El Pressupost també havia de contemplar i contempla els increments de preus que puguin estar lligats a clàusules de revisió i a increment de preus en temes de subministrament. Com no pot ser d'altra manera, el Pressupost ha d'incloure tots els compromisos de la Corporació que tinguem derivats d'acords amb la representació dels treballadors i, finalment, també ens vam posar com a qüestió important elaborar un pressupost que ens permetés afrontar no solament el 2009 sinó els anys següents, en aquest cas el 2010, amb la seguretat de poder complir tots els nostres compromisos amb el món local.

Per tirar endavant aquest Pressupost, com l'hem elaborat? On hem actuat bàsicament? Hi ha una actuació reduint despeses corrents i també reduint despeses en el capítol d'inversions. En el que fa a despeses corrents, el que s'ha reduït són les que tenen menys impacte en la prestació dels serveis en els municipis (aquí estem parlant de

despeses de publicitat i propaganda, de reunions i conferències, de dietes o fins i tot despeses protocol·làries). També hem reduït en el tema de despesa corrent, subvencions a les entitats privades (en aquest cas, no municipalistes) excepte aquelles que tinguin un caràcter social o dedicades a les qüestions de l'ocupació i com vostès saben també s'han congelat tot el que són les despeses dels membres de la Corporació i els directius. Pel que fa a la reducció en les inversions, aquí el que hem reduït són les inversions no destinades a municipis; per tant estem parlant de temes de restauració monumental, d'inversions més internes de la pròpia Corporació com és la inversió en maquinària, en utilitatge, en instal·lacions i després, també, hem periodificat tot el que són les inversions en equips informàtics o vies locals i fons bibliotecaris en funció del seu grau d'execució, però deixin també que els digui que, aquí, la voluntat de la Corporació és, al llarg de tot l'any, poder arribar a assumir, si més no, unes consignacions similars a les que hi ha agut al llarg del 2008.

Entrant ja en l'anàlisi, encara que sigui d'una manera molt superficial, però del que són els números, entrariem en l'apartat dels ingressos. El pressupost de la Diputació per a aquest 2009 té un import de 674 milions d'euros. Això significa que hi ha una reducció, en referència al del 2008, de quelcom més de mig punt, i pel que fa a les diferents partides que donen possibilitat de tirar endavant aquest Pressupost, penso que val la pena destacar l'aportació que tenim a través de l'IAE (en aquest cas hem previst uns ingressos de 39 milions d'euros i això significa una disminució de quasi el 5% respecte al pressupost de l'any anterior). La participació en l'IRPF s'ha previst en quelcom més de 95 milions d'euros (té aquest capítol un increment del 21% respecte a l'any anterior) i aquesta xifra, a l'igual que tot el que són participacions dels ingressos de l'Estat i del Fons Complementari de Finançament, són xifres que ens han estat informades a través de la Direcció General de Coordinació Financera amb les Entitats Locals del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Continuant en aquest capítol d'ingressos, dir-los-hi que en el que fa referència a l'IVA i als impostos especials, estem parlant de la gasolina, del tabac, de l'alcohol, s'ha previst un total, en ingressos, de més de 60 milions d'euros i, en aquest cas, les previsions d'IVA recullen una davallada en aquest concepte de quasi cinc milions d'euros, el que significarà prop d'un 9% menys que el pressupost d'aquest any mentre que els impostos especials (que tenen un pes molt menor en el global del Pressupost) baixen aproximadament un 3,5%. En el que fa referència a les taxes i preus públics, s'ha previst uns ingressos de més de vuit milions d'euros (el que ingressa la Diputació

per la prestació de serveis). Aquí, la previsió de la baixada es preveu al voltant d'un 6% aproximadament, el que significa en números absoluts al voltant de 500.000 euros. També, en les previsions de transferències de l'Estat, que pugen més de 394 milions d'euros, els 383 corresponen al Fons Complementari de Finançament i la resta, gairebé vuit milions, vénen d'apostes; quelcom més de dos milions, del Fons Social Europeu destinats a la dinamització del mercat laboral, i un milió d'euros per temes de formació continuada. En l'apartat d'ingressos, en el que fa referència a les aportacions de la Generalitat estem parlant de més de 15 milions d'euros (aquí, es concentren bàsicament en l'aportació que ens fan per les places del centre de salut de Torribera, que pràcticament d'aquests 15, més de 13,5 corresponen a aquest concepte). En l'apartat d'ingressos patrimonials, pugen prop del 6%; en les operacions financeres, s'ha previst un poc més de 6,5 d'euros (bàsicament són per a amortitzacions de préstecs de la Caixa de Crèdit) i 40 milions o més de 40 milions, d'ingressos procedents de l'endeutament. El mateix import que està, és el que tenim previst amortitzar al llarg del 2009 i d'aquesta manera complirem íntegrament la Llei d'Estabilitat Pressupostària. A més dels ingressos de Diputació, hem de considerar els corresponents als seus organismes autònoms i aquí, en aquest sentit, preveiem uns ingressos de l'Institut del Teatre de més de 19 milions d'euros; del Patronat d'Apòstes de prop de tres milions i de l'Organisme de Gestió Tributària de prop de 40 milions d'euros. Per tant, amb tots aquests afegits, el pressupost consolidat de la Diputació de Barcelona ascendeix a 719.400.000 euros aproximadament.

Em sembla que a ningú no se li escapa que el resum d'aquests ingressos, que hem anat assenyalant, tenen una forta dependència dels ingressos procedents de l'Estat. En el cas del Pressupost d'aquest any, estem parlant de quelcom més del 82% i aquests vénen en el que és la participació en els ingressos o bé en les subvencions que ens vénen; i això també ens dona o ens posa de manifest el poc marge que en aquest moment o el poc marge de maniobra que tenim la Diputació sobre les fonts d'ingressos i que amb l'aprovació de la Llei d'Hisendes Locals encara es va accentuar més, sobretot en els temes d'endeutament.

Entrant ja en el capítol de despeses, l'estat de les despeses de la Diputació (sense considerar els Organismes Autònoms) ascendeix a 674 milions d'euros, que representa un decrement de quelcom més de mig punt respecte al Pressupost del 2008. La part més important d'aquesta previsió de despeses correspon a operacions

corrents; la més important, que pràcticament és el 75% del pressupost, a prop dels 503 milions d'euros, les despeses de capital ascendeixen a poc més de 100 milions d'euros (aquí representen en el total del global del pressupost prop del 18%), les operacions financeres ascendeixen pràcticament a 51 milions d'euros (això equival a quelcom més del 7,5% del total del pressupost) i pel que fa al pressupost consolidat de la Diputació en el cas de les despeses és de 719.400.000 euros, que com deia també en el global representa una disminució de quelcom més del 0,5%.

Entrant ja en algun detall més, la despesa operativa i de funcionament dels serveis (Capítol I i Capítol II) considerats en el seu conjunt, equivalen al 51% del pressupost total de despeses.

Pel que fa referència al **Capítol I (despeses de personal)** que ascendeix a més de 225 milions d'euros, representa el 33,5% del pressupost i la valoració, a l'hora de fer aquest Capítol, l'hem realitzat tenint en compte la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a aquest proper exercici pel que fa a l'increment de les retribucions dels funcionaris, per a la dotació de noves places per l'increment de prestacions dels serveis, per a una major tecnificació de la plantilla, per al desenvolupament de la carrera universal i els acords presos respecte a les condicions laborals de la plantilla. Quant a la dotació de noves places, penso que cal destacar l'increment d'aquestes dedicades a serveis i activitats finalistes que van adreçades als municipis, als ajuntaments i als seus ciutadans.

En l'apartat del **Capítol II (despeses de béns corrents)**, l'import és de més de 117 milions d'euros. Això suposa pràcticament el 17,5% del total del pressupost. Aquesta quantitat conté els crèdits necessaris per al correcte funcionament de tots els serveis existents i també en aquest Capítol reflecteix el que és la política de contenció que s'ha aplicat en el Pressupost. Les principals despeses d'aquest Capítol corresponen a manteniments de la xarxa viària, a la teleassistència, a l'edició del BOP, als plans d'habitatge i al manteniment d'edificis i d'instal·lacions pròpies.

En el **Capítol III (despeses financeres)**, l'import total és de més de 7,5 milions, que representa poc més de l'1% del total del pressupost. En la previsió de despeses corresponents a transferències corrents, estem parlant de més de 150 milions d'euros i el pes d'aquest Capítol en el total del pressupost és pràcticament el 22,5%. Haig de dir que, en aquest sentit, es manté la quantitat respecte al 2008 gràcies a l'esforç que s'ha fet per garantir les transferències als ajuntaments i, en tot cas, un detall d'aquestes

transferències: podríem dir que d'aquest total, pràcticament el 62% correspon a transferències a entitats locals. Assenyalar que això és 1,5 punt més en relació al Pressupost del 2008, que més del 17% es dirigeix al finançament d'organismes de la Corporació i el 15% restant són aportacions a entitats sense ànim de lucre. La resta la configuren les transferències que tinguem previstes a favor de la comunitat autònoma i els seus organismes. En total, no arriba al 4%. Dins de les transferències corrents previstes per a entitats locals, es destinen més de 50 milions d'euros, que van dirigits als ajuntaments i això també comparativament amb l'exercici actual significa més d'un 2% d'increment en relació al 2008.

Entrant ja en el **Capítol VI (inversions reals)**, el pressupost ha consignat quelcom més de 44 milions d'euros. Això representa en el total del pressupost el 6,5%, una mica més. Aquí s'ha realitzat un esforç de contenció en aquelles inversions d'infraestructures de la pròpia Corporació i una adequació del seu ritme d'execució a aquelles que van destinades al territori. Crec que cal destacar els prop de 13 milions d'inversions en la xarxa de carreteres (aquí hi ha inclòs el conveni amb la Generalitat per al programa de millora de la xarxa viària local); els més de vuit milions d'euros per a biblioteques, principalment per a la compra de fons bibliogràfics i audiovisuals; els dos milions d'inversions en espais naturals, o els dos milions d'euros per a mobiliari urbà.

Entrant ja en el **Capítol VII (transferències de capital)** hi han consignats 76 milions d'euros; en el global del pressupost, la incidència és de més de l'11% i el 64% d'aquest Capítol té com a destinatari final els ajuntaments. Això significa prop de 40 milions d'euros. En comparació amb el 2008 creix pràcticament prop d'un 4%, que signifiquen prop de dos milions d'euros. Les principals consignacions que aquí podem veure, és l'anualitat del 2009 dels acords de Xarxa, el Programa de Crèdit Local, amb 11 milions d'euros, o les inversions en suport al FEDER. En el Capítol VII, pràcticament el 25% són transferències a la Generalitat de Catalunya i els seus organismes dependents i en aquest cas d'aquest 25%, que són més de 18 milions d'euros, pràcticament 15 corresponen al PUOSGC.

En aquest apartat de transferències de capital, mereix una atenció especial la previsió que s'ha fet de prop de 3,5 milions d'euros per destinar a conservació i reparació de camins rurals i els prop de 2,5 milions d'euros que es destinaran a locals d'activitat, a locals privats, en aquest cas, que estiguin concertats amb els ajuntaments per a la realització de programacions culturals.

De tot aquest pressupost, bàsicament hi han cinc línies inversores que acumulen més del 50% del total d'inversions. Aquestes línies són: vies locals, les aportacions que fem al PUOS, biblioteques, les inversions en equipaments i infraestructures urbanes i finalment, el Programa de Crèdit Local. Com deia, tots ells acumulen més del 50% del total d'inversions, però també si mirem les inversions que van destinades a serveis finalistes, és a dir, aquelles que treballen en el territori, representen pràcticament el 91% del total d'inversions, que significa prop de 109 milions d'euros, mentre que les destinades a assegurar i millora dels serveis, en aquest cas de la pròpia Corporació, representen pràcticament el 9% o una mica més. En total, els hi deia, en aquest apartat estem parlant de quelcom més de 120 milions d'euros.

Deixant ja de banda el que és el tema de despesa, en tot cas un breu apunt pel que fa referència a l'endeutament de la Corporació. El deute previst a finals del 2009 és de 200 milions d'euros, xifra que, com vostès coneixen, es va mantenint al llarg dels darrers anys i això representa, en el nivell d'endeutament que manté el pressupost, pràcticament el 32% dels ingressos corrents, i aquest percentatge és similar al que, com deia, hem tingut en els darrers anys. I també deixin que faci un apunt, encara que sigui ràpid, del que són els serveis impropis. En aquest sentit, els serveis impropis es mantenen en els mateixos nivells que el pressupost del 2008, per tant estem parlant de quelcom més de 41 milions d'euros, el que representa el 6% sobre el total del pressupost i la distribució d'aquests 41 milions d'euros és: més de 26 per serveis residencials psiquiàtrics, prop de 8, per temes d'educació, 2,5 per temes de benestar social i després, per varis conceptes, quasi cinc milions d'euros. Aquí penso que l'important és dir que en l'any 2010 en el traspàs de serveis assistencials a Torribera, conclourà tot un procés de transferències de serveis a la Generalitat de Catalunya i també el 2010 s'extingiran altres transferències en serveis que han estat ja traspassats, que sumen més de dos milions d'euros, i també el pagament, els endarreriments que tenim del PUOS, que són pràcticament cinc milions d'euros. Per tant, en conseqüència de tot això, a finals del 2010, la part del pressupost de despeses que tenim destinada a serveis impropis a la Corporació estarà entre el 2,5% i quelcom més. Per tant, penso que també això és una bona dada perquè tinguem tots en compte.

Per acabar ja, els hi faré un breu resum de les anàlisis de totes aquestes polítiques que he estat apuntant, aquestes polítiques públiques que han estat definides en el Pla de Mandat i quin és el seu reflex en el Pressupost. Com vostès saben, el Pla de Mandat definia quatre grans àmbits, amb tota una sèrie de línies d'actuació, i que aquestes es troben recollides en aquest pressupost que els hi hem presentat de la següent manera:

- En el primer àmbit, l'àmbit de govern local, es destinen 66,5 milions d'euros, dels que val la pena destacar tota la línia de garantia de l'autonomia local que quasi quelcom més de 38,5 milions d'euros.
- En el segon àmbit, el d'acció territorial, es destinaran més de 136 milions d'euros, i aquí podíem destacar els més de 31,5 destinats a mobilitat local, els més de 56 destinats a gestió urbanística i del territori, i prop de 39 milions destinats a gestió d'espais naturals.
- Al tercer àmbit, el de l'acció ciutadana, es destinaran pràcticament 197 milions d'euros, dels que cal destacar els més de 44 destinats a benestar social (aquí bàsicament i especial a serveis municipals, a temes d'autonomia personal i atenció a la dependència). També destacar els prop de 43 destinats al tema de la lectura pública, i els 53,5 destinats a patrimoni. En aquest àmbit, s'inclouen també quelcom més de 15 milions destinats a les línies d'igualtat i ciutadania, 10 milions d'euros destinats a salut pública i consum, prop de 14 a educació i quelcom més de 16 milions, prop de 17 destinats a cooperació esportiva.
- I finalment, en el quart àmbit, el de desenvolupament econòmic, es destinen més de 35 milions d'euros, dels que cal destacar 20 milions que van per a temes de desenvolupament econòmic, cinc que van dedicats a accés a l'habitatge i més de 4,5 a temes de comerç, i més de 5,5 al voltant de turisme.

Aquest pressupost que presentem avui per a la seva aprovació inicial, els hi puc dir, amb tota la modèstia del món però també amb el convenciment del que hi ha treballat, que és un dels millors pressupostos que podíem fer o els millors pressupostos possibles en aquest context econòmic en què ens trobem i que compleixen tots els objectius assenyalats i el Pla de Mandat està present al llarg de tot ell.

A continuació va fer us de la paraula el **Vicepresident tercer i portaveu del grup d'Esquerra Republicana Sr. Vives**, per destacar que enguany afrontem l'aprovació del Pressupost de l'any vinent en un marcat context de crisi econòmica el punt més baix de la qual serà, probablement, en el transcurs precisament de l'any 2009. Cal fer un exercici de responsabilitat en tant que administració supramunicipal, exercici que es veu traduït en aquest pressupost que portem avui a aprovació.

Per una banda, cal tenir en compte la reducció que es preveu del capítol d'ingressos però, d'altra banda, hem de tenir també en compte que la Diputació, com a ens de cooperació municipal, haurà de millorar encara més el suport cap als ajuntaments en molts àmbits ja que els ajuntaments estan patint una davallada importantíssima en el seu nivell d'ingressos i, per tant, es fa més necessari que mai que aquest gaudeixin de suport extern.

Deixin que introdueixi aquí una petita reflexió pel que fa al tema del model de finançament local i que té a veure amb la històrica reivindicació d'aconseguir que la participació en la despesa pública dels ens municipals passi de l'actual 13% al 30% desitjable. La situació actual de desacceleració econòmica demostra clarament que el sistema de finançament local vigent no està preparat per tal que els ajuntaments puguin fer front a la seva realitat. Un sistema d'ingressos municipals massa vinculats a certs impostos que fan especialment vulnerables les economies municipals en períodes de crisi com l'actual. Cal anar més enllà i el sistema de finançament local ha de preveure ingressos més estables i no tan dependents d'uns sectors econòmics com la construcció i l'immobiliari. Aquesta crisi, doncs, és també una oportunitat per reflexionar sobre aquest tema i, sobretot, per abordar una reforma del mateix. Haurem d'extreure una lliçó de l'actual conjuntura per anar resolent els problemes d'estructura. Això sí, desvinculant la negociació del finançament local del finançament autonòmic ja que, en definitiva, en ambdós casos la insuficiència és manifesta i, per tant, el que cal fer és millorar-los tots dos.

Retornant, per això, al pressupost d'aquesta institució, des del Grup d'ERC, manifestar que li donarem suport atès que pensem que aquesta proposta és conseqüent amb el moment econòmic que vivim i s'ha tingut en compte aquest moment en la seva elaboració. D'una banda, hi ha una reducció d'ingressos i, com a conseqüència, cal reduir el capítol de despeses, evidentment, però fent-ho sobre aquelles partides pressupostàries que es poden considerar no bàsiques. Des del nostre Grup,

considerem que l'important és que, en un context de crisi, les aportacions als ens locals no disminueixin; ans al contrari, cal que augmentin, tal i com fem per exemple amb el Programa de Crèdit Local, ja que, en aquest període de recessió, el sector públic ha de ser generador de dinamisme econòmic que intenti amortir la caiguda del sector privat, i aquest Pressupost ho preveu així. Cal també que, des de la Diputació, es doni suport als ajuntaments en l'àmbit de la despesa social, conscients que la ciutadania busca a la institució més propera, als ajuntaments, el recolzament necessari per sortir d'aquesta situació o, com a mínim, per apaivagar els seus efectes, i en aquest sentit, les dotacions destinades a aquest Capítol són prou importants per ajudar a fer-hi front.

En definitiva, pensem que aquest Pressupost contribuirà a què els ajuntaments de la nostra demarcació puguin afrontar el proper any, que serà econòmicament complicat des del punt de vista econòmic, amb la convicció que la Diputació de Barcelona estarà al seu costat per ajudar-los a tirar endavant projectes que millorin la vida i el benestar de la seva ciutadania.

En el seu torn va fer us de la paraula el **portaveu del grup d'Iniciativa per Catalunya-Verds, Sr. Funes**, per manifestar en primer lloc que sembla clar que els Pressupostos estan emmarcats en l'acord de govern i és evident (i això no se'ns escapa a cap dels que estem aquí) que la realitat és diferent i que, per tant, és un Pressupost que s'ha d'adaptar a aquesta realitat.

En tot cas, el que sí que ens sembla important és referir-nos a què aquesta realitat ens permet continuar tant amb el Pla de Mandat que vam aprovar, com mantenir els compromisos que té la Corporació amb els organismes i altres espais de concertació en què participa com en l'intern de la pròpia Corporació; amb els treballadors i les treballadores i amb altres elements. És evident que estem en un context de crisi que per a Iniciativa, principalment afecta les ciutadanes i els ciutadans, que és l'element principal de preocupació, amb increments importants d'atur, amb una realitat d'endeutament familiar important que, en definitiva, el que ens fan és que avui les ciutats del nostre territori tenen unes famílies, uns ciutadans i ciutadanes amb una situació més vulnerable, de major risc i, per tant, de certa dificultat social. Per tant, és una realitat social que afecta els municipis que també ve complicada per una dificultat de les bases econòmiques municipals. No ens hem d'enganyar que ja no només

estem parlant de les dificultats del món immobiliari de les possibilitats del mercat immobiliari en la relació al finançament local sinó que en aquests moments també estan tocadetes les bases del comerç o les bases econòmiques del teixit industrial del nostre territori i dels nostres municipis.

Aquest marc ve condicionat per una realitat d'un finançament local que hem de dir que és un finançament injust i que, per tant, necessita d'una urgent actualització, d'una urgència en la seva formulació d'una manera més justa i més clara per als municipis, en definitiva, per aconseguir més recursos per al món local però mentre es permet segurament un major recorregut en l'endeutament i, per tant, es modifiquen alguns aspectes de la llei pressupostària o arriba la nova llei de finançament local, que totes i tots esperem que arribi aviat, és evident que necessitem, en una d'aquestes situacions d'emergència o d'increment de la necessitat social i la necessitat dels nostres municipis, és evident que quan tens una situació d'urgència necessites solucions d'urgència i, per tant, de moment, no amb una llei nova aconseguirem trobar aquestes solucions econòmiques que avui necessita el món local i, per tant, és important, com a Diputació de Barcelona, que encapçalem una certa demanda de solucions urgents per donar respostes al món local perquè, en definitiva, el món local, per a nosaltres, entenem que té un conjunt de realitats que ja no només són les pròpies competències que actualment té sinó el conjunt de coses que el món local està fent i que, per tant, necessita d'un finançament que l'ajudi.

A tot això, jo crec que és important que siguem conscients que s'hi aniran afegint noves competències, doncs la nova Llei d'Educació, sense anar més lluny, situarà noves competències en el món local, la Llei de Serveis Socials de Catalunya ja els va situar, la propera Llei d'Infància també en situarà, de noves competències, o noves realitats en el tema de salut pública que el món local haurà d'afrontar, esperem, amb la suficiència de recursos i amb la suficient qualitat possible. En aquest sentit, creiem que és evident que el paper de la Diputació és donar suport als municipis i, per tant que aquest Pressupost ajuda a donar suport, no només suport econòmic en el conjunt de subvencions o de concertacions a què es poden arribar sinó també suport tècnic. A mi em sembla que, a vegades, ens oblidem que aquesta Corporació dona un suport tècnic important al conjunt dels municipis, a què tingui major qualitat en les seves actuacions i, sobretot en aquest context, que les actuacions del món local tinguin una prioritat social i sostenible en les seves actuacions. En definitiva, avui el que ens ha de preocupar com a Diputació és ajudar el món local, també, a tenir major capacitat

inversora, a poder tirar endavant amb la xarxa d'escoles bressol que necessita aquest país, a poder tirar endavant amb la xarxa de biblioteques; en definitiva, amb un conjunt de coses que jo crec que els ciutadans i ciutadanes del nostre territori necessiten.

I després, una última reflexió que em sembla important fer-la en relació amb els serveis impropis d'aquesta Corporació. Nosaltres entenem que s'estan resituant correctament molts dels serveis impropis que s'estaven fent. Resituar els serveis també ens permetrà tenir més recursos per fer política local, creiem que els recursos que estalviem, que deixem de situar en serveis impropis els haurem de fer servir per fer més política local. Un exemple d'això és el procés que s'està seguint amb els serveis psiquiàtrics, amb Torribera, que en aquest pressupost, i entrant a detall, ja veuran com, gràcies al treball que han fet durant molts anys aquesta corporació i l'Àrea de Salut Pública, doncs avui tenim tres milions més d'aportació de la Generalitat de Catalunya que ens permet, doncs, tenir tres milions d'euros que ens permetran fer més política social en les polítiques de salut pública.

En definitiva, el nostre vot, lògicament, serà de suport als Pressupostos i entenem que durant l'any ens haurem, segurament, d'estar amatents a les realitats que vagin passant al món local perquè creiem que la crisi no ens esperarà un any i segurament tindrem un any on haurem de fer molts debats sobre com donem més suport econòmic al món local.

Tot seguit va fer us de la paraula el **President del grup Popular d'aquesta Diputació Sr. García Albiol**. Començà la seva intervenció dient que avui ens trobem aquí per decidir com ha de ser el Pressupost de la Diputació de Barcelona per a l'any que ve. Aquest exercici que fem tots els anys adquireix en aquesta ocasió una rellevància especial, donat que estem al davant d'una de les pitjors crisis econòmiques de la història de la democràcia espanyola. En aquests moments, quan la majoria d'ajuntaments tenen dificultats molt greus per tancar els seus pressupostos, des del Grup del Partit Popular esperàvem que aquesta institució, que té la hisenda molt sanejada, faria amb els seus pressupostos un exercici de solidaritat envers els ajuntaments que tenen una situació més feble. Lamentablement, veiem que no ha estat així. Per això, des del Partit Popular, hem preguntat si aquests pressupostos són els propis d'una situació en crisi econòmica. Són aquests pressupostos els que necessiten els nostres ajuntaments per afrontar una de les pitjors crisis econòmiques de la nostra història? Són aquests els pressupostos un exemple d'austeritat en una

situació on cada setmana centenars de persones, a Catalunya i a la província de Barcelona, estan perdent els seus llocs de treball?. La veritat és que creiem que no. El que tenim en aquests pressupostos és una política de contenció de la despesa molt limitada, i parlo de les despeses que es pressuposten de forma inicial, perquè tots sabem que, per exemple, en matèria de publicitat, comunicació i propaganda, una cosa és el pressuposa inicialment i l'altra, molt diferent, és el pressupost que es liquida finalment, i que aquestes diferències han estat molt notables en anys anteriors. Però, tot i acceptant que hi ha una reducció de certes partides, ens trobem amb un fet de difícil justificació en una situació de crisi com la que s'està vivint. Senyor President, voldria assenyalar algun dels aspectes més importants.

Vostès incrementen les despeses de personal, del Capítol I, molt per sobre de l'IPC de l'any 2008. Ho justifiquen en aplicació dels convenis vigents i de la transformació de certes places, així com per increments de serveis però quan, al carrer, molts ciutadans estan en risc de perdre els llocs de treball, hauríem de fer una reflexió sobre el que significa incrementar les despeses de personal sense tenir en compte la circumstància real que viu el país. Es tracta d'un increment de les despeses de personal del pressupost no consolidat de la Diputació (sense incloure organismes ni entitats empresarials) prop d'un 10%: quasi dobla amb escreix la inflació. Poques empreses privades i molt poques administracions públiques es poden permetre aquesta generositat. És evident que si demanem l'opinió als beneficiaris tots estaran d'acord. El que passa és que aquesta política laboral és molt poc solidària envers la situació real de la majoria dels treballadors i treballadores, no només de la resta d'administracions locals catalanes sinó també de la immensa majoria de treballadors i treballadores del sector privat de Catalunya. I aquests últims són la majoria dels catalans. De poc serveix congelar les remuneracions dels polítics, càrrecs directius i assessors, si el que estem pujant en sous equival aproximadament a la reducció de les inversions reals. Els 19,397 milions d'euros d'increment del sou és una xifra molt similar als 16,777 milions d'euros de reducció de les inversions. Reduir les inversions en un moment en què els ajuntaments tenen la necessitat de més recursos per fer polítiques socials i per atendre les conseqüències de l'increment de la immigració és una política poc solidària. I si a la reducció de les inversions reals afegim les transferències corrents, o de capital, als ajuntaments, ens trobarem amb una reducció de les transferències corrents en termes reals, ja que només s'incrementaran un 2,14%, per sota del 3,7 de l'IPC del 2008. I ens trobem amb una congelació de les transferències de capital en

termes reals. Recordem que l'IPC del 2008 és del 3,7. Tornem a recordar que gastem més en funcionament intern de la Diputació però ajudem menys a les corporacions locals, que hauria de ser la nostra prioritat. Per cert, a diferència del que va passar en el projecte de pressupostos de l'any 2008, al projecte de pressupostos del 2009 no s'ha adjuntat la relació de llocs de treball del personal eventual, cosa que haurien de saber que és un greu incompliment de les normes pressupostàries.

Faré referència a un altre aspecte: la previsió d'ingressos de la Corporació. Normalment, tots els anys teníem una previsió ajustada, la qual cosa és una política que té l'avantatge d'estalviar-se sorpreses en l'execució dels pressupostos, i aquest any, vostès, senyor President, ens diuen que, d'acord amb les previsions que ha fet la Direcció General de Coordinació Financera amb les Entitats Locals del Ministeri d'Economia i Hisenda, la davallada global de la cessió i de la participació en els tributs de l'Estat serà solament del 0,2%. Destaca la previsió feta pel Ministeri d'Hisenda d'un increment del 21,04 de la participació en l'IRPF i una reducció en la participació de l'IVA del 8,79%. Aquestes xifres valen exactament el que valen les previsions del quadre macroeconòmic del ministre Solbes, i aquestes xifres tenen la seva importància perquè representen el 86,6% dels recursos, repeteixo, el 86,6% dels recursos de la Corporació. Per tant, una desviació a la baixa tindria un efecte directe i molt important sobre els nostres comptes. Ens podem creure aquestes xifres? Agafem l'informe de la Cambra de Comerç de Barcelona. Diu la Cambra que el projecte de pressupostos de l'Estat per al 2009 es basa en un creixement del PIB real de l'1%, un escenari molt més optimista del que preveu la pròpia Cambra de Comerç (el 0,2%) i la resta d'organismes espanyols i internacionals. El mateix informe ens diu que, si la previsió de Solbes s'incompleix, tindrem una reducció dels ingressos públics superior al 0,1% estimat pel govern espanyol, cosa que generarà dèficit. Hem de tenir en compte que, a més a més, les corporacions locals a Espanya són víctimes d'una congelació de les transferències corrents que fa l'Estat. Tots vostès saben que el Partit Socialista ha rebutjat la pràctica totalitat de les propostes de millora del finançament local a càrrec dels pressupostos de l'any 2009. I ara ens trobem amb un drama perquè el vicepresident Solbes va admetre en el Senat que els seus pressupostos estaven desfasats. Així mateix, el secretari d'Estat d'Economia va reconèixer dimecres passat que el Govern modificaria al desembre la previsió de creixement per a 2009 que recullen els Pressupostos però, això sí, sense tocar el pressupost en la seva tramitació parlamentària.

Per tant, senyors i senyores Diputats, les previsions que ha fet el govern socialista de l'Estat sobre l'evolució dels ingressos de la Diputació de Barcelona estan elaborades amb la mateixa previsió macroeconòmica que el Govern va fer públic al mes de juliol. El Govern pretenia mantenir aquesta previsió fins a després de la tramitació pressupostària, com va fer l'any passat però la pressió els hi ha impedit. El problema és que l'estimació d'ingressos l'ha fet el ministeri en base al quadre macroeconòmic desfasat. És com fer-se trapes al solitari. Aquesta previsió contempla un creixement del PIB, en l'any 2009, de l'1% mentre que, en el context dels analistes, es situa en un creixement, o en un decreixement, del -1%. L'any passat, el Govern va garantir en la tramitació pressupostària que les seves previsions eren prudentes i no obstant això la seva previsió de creixement per al 2008, que era del 3,3%, està molt lluny de la dada real, del 0,9% del tercer trimestre, recentment publicat per l'Institut Nacional d'Estadística.

Dit això, és cert que tot no és culpa del Govern de la Diputació. És cert, però sí que són els responsables de creure's unes determinades estimacions quan el propi Govern d'Espanya ha reconegut que aquestes estimacions, avui, són totalment falses. El que diem, des del Partit Popular, és el següent: és molt probable que la reducció dels ingressos d'aquesta Diputació sigui molt més forta i és molt probable que el Govern no resolgui bé el sudoku ni del finançament local ni del finançament autonòmic perquè repartir de nou amb les vaques flaques és més complicat que mai. I ens trobarem amb uns pressupostos que pequen d'optimistes.

Farem una observació sobre això. Hi ha una reducció en termes reals de les despeses corrents, però molt petita. Si vostès haguessin estat prudentes, el que haurien fet és una reducció més important, almenys de manera inicial i només en funció de l'evolució dels ingressos es podria plantejar una posterior modificació a l'alça d'aquestes despeses. Jo crec que ens trobarem, ben aviat, amb els indicis de què no es compliran aquestes previsions d'ingressos que, des del Govern, se'ns han exposat. Caldrà, en aquest cas, fer les retallades en les despeses corrents que no s'han volgut fer ara però amb el problema de què una part molt important ja estarà compromesa en forma de subvencions nominalistes al pressupost. I, d'altra banda, senyors i senyores Diputats, tenim les transferències per donar suport als ens locals en el marc de Xarxa de Barcelona. En el 2008, el volum de subvencions corrents pressupostades destinades a donar suport a les activitats municipals en el marc de la Xarxa Barcelona era de 41,1 milions d'euros. En el 2009, serà de 43,3 milions d'euros. No molt millors són les

previsions en matèria d'inversions en el programa Xarxa. Passarem de 35,3 milions d'euros en el 2008 a 36,1 milions d'euros en el 2009; és a dir, en un moment en què caldria ajudar als ajuntaments a fer polítiques contra cícliques, nosaltres fem en aquest cas una política de molta més austeritat que en matèria de la despesa de Capítol I, per exemple, i encara que sigui políticament poc correcte, ho haig d' explicar. Gastem més en funcionar nosaltres i donem menys suport als ajuntaments, i vostès ja poden fer els números que vulguin però els fets són aquests i seran molt pitjors quan avanci l'any. Senyors i senyores Diputats, crec que tenim un coixí de reserva que són de prop de 100 milions d'euros de romanent de tresoreria no compromès. Què farem amb aquests recursos quan els incorporem al pressupost en els primers mesos de l'any 2009?

Tot això és el debat de pressupostos i vostès poden dir que això tocarà d'aquí a uns mesos. Donada la circumstància greu que viu el país, crec que hem de fer tots un esforç per pensar que fora d'aquesta Casa hi ha un país on els ciutadans pateixen, que hi ha empreses que tanquen i que hi han famílies que ho estan passant molt malament i que ho passaran pitjor si es compleixen les previsions econòmiques del consens acadèmic. Hem de ser conscients que els ajuntaments es troben en una situació límit. Molts ajuntaments no saben com tancar uns números que no quadren ni amb màgia. I nosaltres tenim uns recursos addicionals.

Crec que és hora de fer, des de la Diputació de Barcelona, un autèntic exercici de solidaritat. Hem fet malament gastant amb molta alegria i potser a l'hora de reflexionar que aquests 100 milions podien representar molt per a uns ajuntaments que aquest any i el vinent es trobaran en una situació límit. Ens preocupa que aquests 100 milions s'hagin de dedicar en gran part a atendre la pèrdua d'ingressos derivada dels errors del ministre del govern central, el senyor Solbes, a l'hora de calcular el futur de la nostra economia i, per això, senyors i senyores Diputats (i vaig finalitzant ja), els hi demanàriem no només una política de contenció de la despesa corrent sinó també una avaluació de les activitats que fem. Potser, en temps de crisi, hem de fer una avaluació i una jerarquia de les coses que fem i aquesta Casa, com passa en totes les organitzacions burocràtiques, presenta fortes resistències a estrènyer-se el cinturó.

Per aquestes raons, senyor President, votarem en contra del Pressupost. Perquè no tenim por a quedar-nos possiblement sols votant en contra enfront d'un projecte de pressupost que viu en altre món, que és insensible a la realitat del país. Vostès han optat per un pressupost que no es complirà. Han optat per creure el ministre de les meravelles. Vostès han optat per la solució fàcil i simplista de fer un pressupost

expansiu de despesa de personal quan l'economia del país està en crisi. Tot això són errors que patirem en aquest pressupost. I per això no podem ser còmplices (ni que fos passius) amb aquestes propostes.

A continuació la Presidència donà l'ús de la paraula al **President del Grup de Convergència i Unió d'aquesta Corporació Sr. García Cañizares**, el qual començà dient que faran una intervenció senzilla, arran de terra, intentant llegir en positiu els comptes que presenta aquesta Corporació. Fer això perquè els que estem aquí estem representant, els polítics municipals, estem representant el municipi, i segurament som els que estem més impregnats, molt més impregnats, de les necessitats dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Hem parlat, i s'ha parlat, en aquesta sessió plenària, de la crisi. Sortosament avui, estem d'acord amb el que no estàvem d'acord fa uns mesos: el país està en crisi. Fins i tot, s'està dient (i es deia ahir) la crisi més greu des de la segona guerra mundial. Això, evidentment, ens afecta i ens afecta molt a prop als que hi vivim, cada dia, en els municipis de la nostra província. Ens afecta i ens afecta molt quan veiem, doncs, que la gent (o alguna gent) es queda sense feina; ens afecta molt quan veiem que algunes famílies no arriben a pagar les despeses de l'educació dels seus fills; ens afecta molt quan veiem que realment hi ha gent que no pot pagar la hipoteca. Tot això és el que la gent de CiU, des del poble i arran de terra, volem posar de manifest i, alhora, volem donar com a explicació en la nostra lectura positiva del Pressupost.

Se n'ha parlat en aquesta sessió plenària i, evidentment, és quelcom que ens preocupa i ens preocupa molt: els ajuntaments, sempre, malauradament i paradoxalment, hem estat la germana pobre de l'Administració, aquells qui donem serveis directes a la gent i aquells qui estem pitjors tractats financerament. Els darrers anys han estat anys de progrés i els ajuntaments, com sempre, hem estirat d'impostos propis, de l'impost de construcció i tot el que es deriva per poder tirar endavant els nostres municipis, i la veritat és que tots plegats sabíem que això, un dia o altre, s'acabaria però, alhora, sabíem que els nostres ciutadans, en situacions bones, cada cop demanem més que els serveis, les infraestructures siguin millors, i per tant hem tirat endavant amb això, i fa pocs dies encara parlàvem (i avui encara se'n parla) de com s'ha de finançar el món local. Se n'ha parlat en el Plenari i se seguirà parlant. Ho deia abans: som la germana pobre de l'Administració, està clar, però també som

l'assignatura pendent de la democràcia. No hem pogut resoldre el que inicialment estava resolt. Quan parlem a la Diputació d'impropis, podríem aplicar-ho als ajuntaments. Impropis són molt concrets, els que parlem a la Casa, i en aquesta Casa, però impropis també són molts dels serveis que donem els ajuntaments que encara ens carreguen més les despeses municipals, però ho fem justament per donar el servei als ciutadans i ciutadanes.

Avui, damunt de la taula i en aquesta Corporació, tenim un Pressupost restrictiu, entenem bastant proper a la realitat. Evidentment, no estaríem d'acord amb què és el millor Pressupost possible. Hi ha altres Pressupostos possibles millors que aquests. Segur que és així. Veiem un Pressupost que ens creiem en part i que té algunes qüestions que ens fan dubtar. En els capítols d'ingressos, veiem baixades en general però ens sorprenen algunes partides concretes (i feia referència el diputat Roig respecte a una partida que s'incrementa un 21%, que és l'aportació de l'IRPF). Em sorprèn. Entenem que és una proposta i que, a partir d'aquí, veurem com s'acaba l'exercici. Veiem algunes qüestions importants com aquesta que no ens acaben de quadrar als comptes de la Corporació. Veiem també (i es feia referència fa una estona) que la partida del Capítol I augmenta un 9%. No hi estem en contra dels acords que es tenen amb els treballadors de la Corporació, només faltaria! Hem aprovat, en aquest Plenari, l'acord i el conveni amb els treballadors, però realment sovint ens costa entendre a tots plegats com creixen les partides de personal a les corporacions locals, a l'administració municipal i a l'administració de la Diputació, sobretot perquè és una qüestió de donar exemple a la resta d'empreses i treballadors que no poden fer aquests increments. Veiem també en el Pressupost que la quantitat que es destina al programa Xarxa no deixa de ser un 8, un 9% del total del pressupost total de la Corporació, i això també creiem i pensem que es podria repartir d'una altra manera. És així i dubtem que hagués d'estar la inversió només en una quantitat de 39 milions aproximadament per al programa Xarxa, i entenem que als propers anys completarem fins als 200 milions que el diputat Roig ens deia a l'últim Plenari. També és veritat que, en tot el que fa referència al programa Xarxa, tenim encara algunes mancances però sí que podem dir que ens hem situat millor aquest mandat que altres mandats. Tenim també en el Pressupost, i dins del programa Xarxa, un dels compromisos al que vam arribar en aquesta Corporació l'any passat, que és obrir partida per a arranament de camins i també obrir partida per a locals i centres cívics, i reparar-los. Això són

qüestions que s'havien proposat en el seu moment i que estan reflectides en aquest pressupost i que les agraïm i les aplaudim.

Ens importa molt el fet de què els ciutadans tinguin resposta a l'administració més propera, que és el seu municipi, i quan això ha de ser d'aquesta manera, obligatòriament les administracions municipals hem de girar i mirar directament a les supralocals perquè ens ajudi a resoldre aquesta situació davant de, com deia abans, aquesta situació difícil d'ingressos fixos d'infraestructura. Per tant, i veient el que ens està passant els últims mesos als ajuntaments, que el que es creix (i és una conseqüència lògica de la crisi) és la demanda social, el que creix (i també és una conseqüència lògica de la crisi) la demanda en servei de formació i ocupació, i el que creix (i també és una conseqüència de la crisi) són els problemes financers i de tresoreria que tenen els municipis per a, fins i tot, pagar factures que avui estan devent als, diem-ne, empresaris i promotors que treballen per a l'administració local, i només falta que, a sobre, els ajuntaments no paguem els deutes que tenim amb la gent que treballa.

Per tots aquests motius, i veient el Pressupost de la Corporació, que té un augment important en la partida de serveis socials, que realment treballa amb creixement als serveis d'ocupació i que també permet als ajuntaments que poden demanar, puguin beneficiar-se dels ajuts, dels crèdits que es puguin donar des d'aquesta Corporació, per tot això i per responsabilitat, (insisteixo, com deia al principi), perquè estem arran de terra i sabem el que hi ha i el que suposa aquesta situació, perquè mirem a l'administració de la Diputació els ajuntaments per resoldre les situacions i perquè no volem entrar a discutir grans xifres macroeconòmiques que afecten el país i el món, i el que volem és mirar-ho des de casa nostra, per tot això, i malgrat, com deia abans, no és el millor Pressupost que es pot fer en aquesta administració i en aquesta Diputació, el vot de CiU tornarà a ser un vot de confiança i tornarem a votar a favor dels comptes per al 2009.

Per donar resposta a les intervencions dels representants dels diferents grups polítics de la Corporació, sol·licità de nou la paraula el **Sr. Roig**. En primer lloc volgué posar de manifest que en la intervenció dels portaveus de l'equip de Govern, han fet esment del treball i de l'exercici de responsabilitat que s'ha hagut de fer en aquest Pressupost per la situació econòmica que estem vivint i també que compleix amb el Pla de Mandat

que ens vam marcar tots plegats i que té en compte tots els convenis, tots els acords que puguem tenir no solament amb el personal de la Casa sinó amb les institucions amb les que puguem treballar. No entraré a fer valoracions en l'apartat del finançament municipal perquè penso que no em toca ni a mi ni aquí fer-les però sí que, en tot cas, entraria en la intervenció que ha fet el portaveu del Partit Popular, el senyor Garcia Albiol, Deia que, en aquest Pressupost, no es feia una aposta pels ajuntaments, una aposta per la situació de crisi en la que estem en aquest moment immersos. Bé, jo, com vostè comprendrà, no comparteixo aquestes afirmacions perquè aquest Pressupost, jo he dit que fa passos endavant tant a nivell d'inversions com a nivell de transferències corrents, a on potser no serien els nivells desitjats d'increment però sí que, en aquest cas, no hi ha regressió sinó que hi han percentatges, i aquí, quan parlàvem de garantir les transferències als ajuntaments (per tant, estàvem parlant del Capítol IV), parlàvem de què pràcticament quasi el 62% corresponen a transferències als ens locals i això, en comparació a l'any passat, significava quasi, en comparació a l'any actual, el 2008, significava pràcticament un 2% més. També en aquest sentit, en el que eren les transferències directes al que siguin els municipis, els ajuntaments, estàvem parlant de què pràcticament el 50% d'aquestes transferències o quelcom més del 50% anaven a aquests ajuntaments. També significava més d'un 2%. Per tant, l'esforç pensem que hi és i tant de bo també pogués ser més.

En relació a les transferències de capital del Pressupost de la Diputació de Barcelona, el 64% té com a destinatari final els ajuntaments i això, en relació al 2008, és un creixement de prop del 4%.

No comparteixo l'afirmació que aquest és un Pressupost que no té en compte els ajuntaments, per no parlar del tema de la Caixa de Crèdit amb l'import que hem augmentat aquest any de més d'un milió d'euros. Respecte al tema del personal eventual en la plantilla, a l'annex hi ha una relació de dit personal.

Quant als increments que hi han en el Capítol I ens vénen de diferents qüestions. Hi ha uns compromisos amb el personal de la institució i si hi ha una pujada de l'IPC, automàticament hi ha un increment del Capítol I. També dintre d'aquests compromisos hi ha tot el que fa referència a la carrera professional dels treballadors i la seva qualificació. La plantilla de la Diputació de Barcelona cada vegada és més tècnica, més qualificada, i això es va veient en les diferents convocatòries que es van fent.

El model de Diputació que tenim i l'assistència que nosaltres volem fer als ajuntaments exigeix aquest canvi i això suposa més despesa. És cert que hi han alguns increments de la plantilla en aquest Pressupost: hi han 23 places que van a l'àrea de Benestar Social, que estan vinculades a totes les activitats que tenen a veure amb les qüestions de la dependència; 43 places destinades a l'àrea de Cultura bàsicament pel suport a la xarxa de biblioteques i als nous equipaments que s'han d'obrir i després hi ha un cúmul de sis o set places més, que quatre es corresponen a Desenvolupament Econòmic, tres a Medi Ambient, i dos a Igualtat i Ciutadania. Però també deixi'm que li digui una cosa o un element que, encara en major quantia, però també afecta a l'increment del Capítol I, que si vostè agafa el Pressupost d'aquest any amb la plantilla que tenim i l'any que ve aquest pressupost baixa i manté la mateixa plantilla, automàticament la repercussió puja; és mínima, ho sé, però també. Per tant, també hi ha un element que incideix en l'increment d'aquest Pressupost però jo penso que, quan parlem del Capítol I i de la incidència que té en el total del Pressupost, no s'explica tot i per tant penso que també hem de parlar de quin és el model que té aquesta Diputació, per tirar endavant els seus projectes i els seus programes.

El model de la Diputació de Barcelona, és un model que està equilibrat i contempla el suport econòmic, però també comporta el suport tècnic cap als municipis amb la prestació de serveis. Si ens dediquéssim a distribuir els fons que rebem sols i exclusivament, està clar que no necessitaríem la plantilla que tenim, però precisament aquesta Diputació fa altres coses, però en aquest cas nosaltres volem afegir o volem tenir un valor afegit: aquest suport tècnic i aquesta prestació als ajuntaments, i com vostè sabrà, i és coneixedor, que hi ha molts serveis d'aquests que o pren la iniciativa una institució com la Diputació de Barcelona o difícilment, si entrem en el món privat, en el camp de les empreses privades, es donen alguns d'aquests serveis o/i amb la qualitat que, a vegades, seria desitjada. Per tant, és un paper, es una obligació que té aquesta institució de treballar però a l'igual, també, i aquests serveis, evidentment, aquell discurs que moltes vegades hem fet i que és ben cert i no perquè sigui repetitiu l'obviaré; és a dir, els serveis que està prestant la Diputació en aquest sentit, en personal, qui els valora finalment són els alcaldes i les alcaldesses, els regidors i regidores i per tant sabem que la seva valoració és positiva i si sortim del nostre àmbit també ens passa tres quarts del mateix. Per tant, pensem que el nostre model és un model equilibrat en aquests dos aspectes però també li donaré una dada darrerament que tenim, que ha sortit d'un estudi que s'ha fet per la FEMP i en aquest cas resulta

que la Diputació de Barcelona en comparació amb la resta de Diputacions de l'Estat espanyol, està pràcticament a la mitjana de les Diputacions. Per tant, tampoc no diríem que està tot tan malament en el que fa al Capítol I en aquest aspecte hi han les Diputacions que estan en una banda perquè externalitzen tots els serveis o hi han les Diputacions que es dediquen a només a repartir els ingressos. Per tant, el model d'aquesta és el que donem suport tècnic i suport econòmic i jurídic des de la pròpia institució i també donem el suport als ajuntaments. Per tant, sembla, com el que fa referència el Capítol I, queda més que justificat els increments que hem pogut fer.

Vostè ha parlat també, continuà dient el Sr. Roig, de les despeses de publicitat i propaganda i penso que val la pena dir-ho que s'han reduït per a aquest exercici 2009 en el 73%, una reducció important. Però si al que vostè es refereix és a campanyes informatives, que al final van adreçades a la ciutadania i són en definitiva per interès de tots els ajuntaments, aquestes accions amb els ajuntaments que no siguin les campanyes o no estrictament, com vostè planteja, les campanyes de propaganda i publicitat també han tingut una davallada del 10% aproximadament i no considerem que són campanyes de publicitat perquè són informatives o són cíviques (tot el que fa referència, doncs, a qüestions d'incendis o qüestions al voltant de platges, etcètera, etcètera).

Per preparar o per veure com havia de preparar la meva intervenció, m'he llegit i fet el seguiment de tota l'aprovació dels Pressupostos d'aquests anys anteriors i en tots ells vostès feien el mateix plantejament, que era relatiu a tota la qüestió dels romanents, barrejaven xifres, feien interpretacions que penso que, de vegades, no es podien adjuntar però és igual i, en tot cas, comprendrà que la resposta que li pugui fer jo en aquest aspecte sigui o no s'allunyi, en definitiva, d'una resposta més tècnica, que és la resposta que també se'ls hi ha donat darrerament perquè estem parlant, en tot cas, de qüestions, també, tècniques. No tant en l'aplicació sinó com es gestionen; i els romanents, vostè sap, que una part ens vénen, són les quantitats compromeses que hi han hagut en els ajuntaments al llarg de l'exercici i, per tant, que tenen dret a percebre i que, tan bon punt ens ho hagin acreditat, hagin enviat la corresponent documentació, doncs se'ls hi farà efectiva i, per tant, tot aquest paquet s'haurà d'incorporar en el Pressupost de l'any vinent. I aquí, l'estimació en el global, per les dades que tinc, està al voltant dels 220 milions d'euros aproximadament.

Una altra part dels romanents, són de partides que o bé no s'han executat o perquè no s'ha cregut l'oportunitat, al final, de tirar-ho endavant o de fer-ho i en el transcurs

del temps, veurem aquí en el futur quina consignació se li donarà; i, també finalment, i vostès saben, doncs, que hi ha una part provinent de majors ingressos obtinguts amb la relació del que és l'aprovació inicial del Pressupost i penso que aquests nous ingressos (i que és una pràctica prudent i raonable, i sobretot en moments de crisis que ens poden ajudar) ens permetrà afrontar situacions com les (que) plantejava vostè que es poden donar, però també deixi que li digui que és bo tenir una certa disponibilitat econòmica i és bo perquè hi han situacions imprevistes. Hi han situacions no desitjables (tant de bo no passin) però tots sabem que, de vegades, hem tingut problemes amb aiguats, amb riuades, amb incendis i, per tant, es bo que la pròpia Corporació també tingui un coixí, tingui un apartat a on pugui fer front a aquestes situacions. Per tant, miri, el romanent líquid que tenim disponible no és la quantitat ben bé que diu aquí però no entrarem a discutir. El que sí que li puc dir és que el disponible en aquest moment, pels càlculs que hem fet i per les aproximacions, estarà al voltant dels 65,5 milions d'euros i, per tant, aquest és el romanent en l'exercici del 2009 i li diria jo, fins i tot, el 2010, ho haurem de tenir en compte per a les situacions que ens vindran.

El Pressupost que portem avui és un Pressupost que està presentat sota els criteris de racionalitat i de prudència; prudència per les situacions que estem patint i si al llarg de l'exercici, perquè les previsions que hem fet d'ingressos són les que ens han dit els organismes que ens ho havien de dir o els càlculs que nosaltres haguem pogut fer pel que ens afectava a nosaltres, s'obtenen altres ingressos, no tingui cap mena de dubte que, a més, es portaran a aquest mateix òrgan, com és l'obligació i com sempre s'ha fet i, en tot cas, es faran les modificacions i les adaptacions necessàries que el Govern, en aquest cas, cregui oportunes per complir el seu Pla de Mandat.

Per acabar dir-li que el suport als municipis, a part de la previsió que ja teníem, semblant a l'exercici actual, pujarà a quelcom més d'1.100.000 euros. Per tant, això, si vostè entén que no és ajudar als ajuntaments, cada u podrà fer la seva lectura i cada u podrà dir el que pensa.

Finalment, vull agrair a Convergència i Unió el vot favorable que ha anunciat, que tot i les diferències que puguin haver-hi és d'agrair la coreponsabilitat que pugui haver-hi, sobretot en aquests moments que estem travessant tots plegats. No tinc cap mena de dubte que, una vegada més, des d'aquesta institució intentarem avançar per camins de col·laboració i diàleg en benefici, i com no pot ser d'altra manera, del món local i cercant tots els punts d'acord que siguin possibles.

Acabo, i perquè no m'ho volia deixar, i en aquest capítol d'agraïments, agrair al personal de la institució, personal de la institució en aquest procés de pressupost que realment, com deia al principi, ha tingut tres temps: un primer, mínimament expansiu, un de contenció, i un de rebaixa, i en aquest sentit restrictiu el treball que ha fet el personal, si no hagués tingut les complicitats de tots plegats, hagués estat una feina complicada, una feina llarga i, per tant, agrair la complicitat de moltes d'aquestes persones implicades en tot aquest procés, i una complicitat que, a més a més doncs, els propis serveis de l'Àrea o els propis Serveis Centrals també es una complicitat que ha existit des de les diferents àrees, des dels diferents companys diputats amb responsabilitats en l'equip de govern, dels seus directius, dels seus comandaments, i fer arribar, també, molts dels treballadors que, d'una manera directa o indirecta, han participat en l'elaboració del Pressupost i davant d'aquesta situació, com deia, han aportat idees, han aportat propostes, han aportat solucions per contribuir a aquestes resultats finals. Per tant, voldria acabar agraint a tots ells l'esforç per poder tirar endavant aquest Pressupost.

Per contestar al Sr. Roig, sol·licità la paraula el **Sr. García Albiol**, el qual començà dient que no entraré aquí en una batalla de xifres, a una discussió d'interpretació de xifres, sobretot perquè crec que els posicionaments han quedat prou clars. El senyor Roig, el representant del Govern i del Partit Socialista, ha fet, ens ha il·lustrat amb una intervenció i amb una rèplica molt generosa, molt àmplia. Però, amb sinceritat, jo crec que no ha entrat al que és l'eix central de la nostra preocupació i de la nostra inquietud i que jo hi he intentat transmetre, com a mínim, ho he intentat transmetre en la meua intervenció; i és que (i ho apuntava ell a l'inici de la seva rèplica) diu; "jo no entraré en la valoració sobre el finançament local". Doncs miri, doncs és que jo crec (i des del PP creiem) que és el més important perquè, clar, estem parlant del gairebé 90% dels ingressos, d'on provenen els ingressos, dels recursos d'aquesta Corporació. Per tant, clar, si vostès fan una estimació d'un pressupost en base a unes xifres que el propi Ministeri i els propis òrgans del Ministeri ja estan reconeixent que és, que està totalment desfasada i que no té a veure amb la realitat, doncs molt probablement ens plantejarem ja no d'aquí a uns mesos sinó d'aquí a poques setmanes en què el Pressupost no encaixarà i moltes d'aquestes qüestions que vostès han plantejat doncs s'hauran de replantejar. Estem en uns moments i aquí ho ha apuntat tothom, i per sort doncs, ningú ja no nega aquesta evidència i és que el país està en una situació de crisi

i les corporacions locals, especialment, i tots nosaltres ho sabem d'una manera especial. Segurament, som les administracions públiques que estem patint més aquest problema. En aquests moments, des del Partit Popular, a la província de Barcelona trobem a faltar que, per part d'aquest òrgan que és la Diputació, polítiques més decidides, amb ajuts a les demandes de serveis socials que tindran els ajuntaments, a les polítiques d'ajuts a combatre la nova realitat que significa, per exemple, el fenomen de la immigració i, amb sinceritat, nosaltres no hem sabut veure en aquest Pressupost que es primin aquestes qüestions que, repeteixo, avui per avui són la principal inquietud, o crec que són la principal inquietud, que tenen els ajuntaments de la nostra província. Per tant, sense ganes d'entrar en un debat de xifres, trobem a faltar que després de veure aquesta intervenció i d'aquesta rèplica tan detallada no hagi posat atenció en allò que a nosaltres ens preocupa i que, molt probablement, pot condicionar el funcionament de la nostra Diputació i, per tant, dels ajuntaments en major o menor mesura en els propers mesos.

Per finalitzar amb el debat, el **Sr. President** va prendre la paraula per manifestar que les posicions estan molt clares i molt manifestades. Correspon, en tot cas, si em permeten, només dir que aquests Pressupostos que hem presentat el Govern i amb el recolzament majoritari del conjunt del Plenari d'aquesta Corporació, són des del nostre punt de vista coherents amb la realitat que ens està tocant viure en aquests moments i són coherents amb el nostre Pla de Mandat. I fer un equilibri entre les dues coses no és fàcil, però intenten ajustar-se a aquesta voluntat de coherència amb la realitat de crisi i com afecta els municipis de la província i el seu Pla de Mandat. Són pressupostos responsables i corresponsables amb els municipis, com en totes les nostres accions, son responsables per el rigor i son corresponsables perquè prioritzen tot allò, en números i sense tràmits ni discussions, que fa referència, sobretot, a garantir les necessitats de sempre i emergents del conjunt dels municipis. I per tant em sumo jo també, com deia el diputat Roig, a la felicitació a tots els que han treballat des de la Corporació per fer aquests pressupostos. Sempre és més difícil fer uns pressupostos comptant amb menys ingressos que l'any anterior, que no pas fer els pressupostos comptant amb més ingressos, i això tots els que estem aquí, que estem en ajuntaments, ho entenem molt fàcilment. És, per tant, un esforç de corresponsabilitat de totes les Àrees, de tothom, d'entendre la situació de prioritzar i de plantejar-nos els objectius en base al nostre pla de mandat. I també vull felicitar i agrair

a tots els grups de la Diputació per el seu exercici de corresponsabilitat, als de govern, no tan sols de corresponsabilitat si no també de responsabilitat compartida, al grup del Partit Popular amb les seves aportacions i al grup de Convergència i Unió, per fer aquest exercici també en una situació com l'actual, de suma i de corresponsabilitat i sustentar les parts que podem tenir de coincidència amb un exercici de suma i no pas de resta. Amb aquest treball seguirem durant tot el mandat i això és el que en tot cas voldria destacar de tot el ple en referència al tema de la proposta d'aprovació del pressupost per a l'exercici 2009.

Permeti'm que, com a President, i al marge del que son els pressupostos, com que tothom ha parlat del tema del finançament, faci algun comentari al tema del finançament local, amb la majoria de coincidències que hi ha a tot el que s'ha comentat aquí, però també amb algun aclariment: és veritat que el conjunt dels municipis, d'ajuntaments i també la Diputació de Barcelona, com a administració local, estem a una situació que, en aquests moments, des del punt de vista de la situació d'ingressos, pitjor que la que teníem l'any anterior. La crisi econòmica i financera afecta a tothom, al sector públic i al privat, a les administracions (estatal, autonòmica i local), a les famílies, a les persones... a tothom, però és una situació conjuntural i esperem que el més aviat possible, aquesta situació canviï de tendència i amb aquest canvi de tendència recuperem allò que, en aquests moments, no tenim o estem perdent. Això és la obligació que tenim tots els responsables polítics, tots, des de l'àmbit local, estatal i autonòmic, de treballar i sumar per a aconseguir això: el canvi de tendència en la crisi, tot i les diferències en quant a les propostes de resolució dels temes. Però el que no podem oblidar, és que a part de la situació conjuntural de crisis econòmica financera que patim tots, els ajuntaments també, i que agreuja la nostra situació, dic que l'agreuja perquè venim d'una situació d'insuficiència financera, d'un sistema de finançament insuficient, amb paraules del Sr. Cañizares, d'una assignatura pendent de la democràcia, i aquesta no és una situació d'ara, hauríem de parlar d'una situació de fa entre 15 i 20 anys. Aquesta situació l'hem viscuda en governs en els quals hem participat les formacions que aquí estem representats gairebé en algun dels governs a nivell estatal o autonòmic o donant suport, per tant tots ens hem de sentir responsables i corresponsables.

Però no confonguem, la situació que hi vivim en aquests moments no és tan sols conseqüència de la crisi econòmica actual, és conseqüència d'un sistema de

finançament anacrònic i injust al qual s'afegeix ara una situació conjuntural i això fa que sigui pitjor per a tots nosaltres.

Tots podem aprendre i els que tenim la responsabilitat de governar hem de fer exercicis de responsabilitat i de governar. Nosaltres a la Diputació de Barcelona crec que ho hem fet amb aquests Pressupostos que hem presentat i que aprovem amb una majoria molt majoritària.

Aquest dictamen va ser aprovat per majoria absoluta, amb els vots favorables dels diputats assistents dels partits polítics dels Socialistes de Catalunya, d'Iniciativa per Catalunya – Verds, d'Esquerra Republicana de Catalunya i de Convergència i Unió i el vot contrari dels diputats assistents del grup polític del Partit Popular. El resultat definitiu va ser de 41 vots a favor i 3 vots en contra.

I no havent-hi més assumptes de que tractar, el Sr. President aixecà la sessió essent les 13 hores i 15 minuts.

De tot el que s'ha expressat anteriorment, jo, la secretària, en dono fe.

El President

Antoni Fogué Moya

La Secretària General

Petra Mahillo García

DILIGÈNCIA per fer constar que aquesta acta ha estat estesa en els folis numerats correlativament, tots inclusivament, des del número 538537 al 538552.

Barcelona, 7 de gener de 2009

LA SECRETÀRIA GENERAL

Petra Mahillo García